

som Gjennemsnittet af de 3 sidste Aars Indtægter, og fastslaa den. Forsaavidt den Ordning bliver staaende, som man gif ind paa ifjor, vil man da for Fremtiden være fri for videre Diskussion om det Spørgsmaal, ligesom man er fri for Diskussion om Stempelpapirsintraderne, Post- og Toldvæsensintraderne og deslige, idet man gaar ud fra en vis Norm og da lader Aarets større eller mindre Held afgjøre, hvorvidt Kalkulen slaar til. — Med Hensyn til Nr. 56 har Udvalget ligeledes indbefømt Ministeren paa Halvveien. Ministeren har forlangt 6,000 Kr. væsentligt til ny Ansættelse, idet der antages Clever, som ikke faae nogenjomhelst Hjælp til deres Underhold, og da de kunne være i saadanne Forhold, at de overordentlig haardt kunne trænge til det, har Ministeren ønsket at have et lille Beløb dertil og formentlig ogsaa til Brug i enkelte andre Retninger. Vi have troet, at det allerede vilde være en væsentlig Forbedring, hvis vi foreslogde de omtalte 3,000 Kr. — Naar Flertallet under Nr. 57 har foreslaaet, at den der nævnte Anmærkning skulde udgaa, er det ikke blot begrundet i det Realitetshensyn, at den ikke skjønnes at være fornøden, men ogsaa begrundet i Hensynet til den Form, Budgettet, ved at Anmærkningen blev staaende, vilde faae. Det vilde efter Flertallets Formening se lidt løierlig ud at sætte 3 Poster op, b, c, d, men nedenunder sætte en Anmærkning, der siger, at disse 3 Poster betyde ikke Noget, dem kunne vi godt blande sammen i samme Potte. — Hvad angaar Forslagene under Nr. 58 og 59, da venter Udvalgets Flertal vist ikke at vinde Stort ved dem; thi Udgiften til Maskiner og Dekorationer vil efter Forslaget Nr. 58 blive 5,000 Kr. højere, end den ifølge Statsregnskabet har været i forrige Theatersaar. Smid- lertid skal man erkjende, at Ministeren allerede i sit Forslag har sat sin Forordning betydelig ned mod tidligere Aar, og at der deri kunde ligge en Opfordring til at lade Ministerens Forslag staa; men der vil dog vist neppe fra Theaterbestyrelsens Side vise sig nogen Vanskelighed ved at gaa med til det Beløb, vi her foreslaa. Samme Betragtning gjælder Forslaget under Nr. 59. — Hvad angaar Forslaget Nr. 60, da har Udvalget været enig om at foreslaa Forandringen af Koncertsalen udfat. Ministeriet har foreslaaet, at Koncertsalen, der nu er 14 Aen høj, skulde deles i to Etager, indrettede til anden Brug end oprindelig bestemt; men Udvalget har ment, at der ikke var tilstrækkelig Grund til nu at gaa ind derpaa. Jeg kunde nærmere angive de paatænkte Forandringer, men det vilde tage Tid, og jeg skal derfor undlade det, ialtfald indtil videre. Forslaget Nr. 61 angaar Rente- og Afdragsspørgsmaalet og slutter sig til Forslaget under Nr. 2 til § 3. Det gaar ud paa, at Theatret ligesom i de senere Aar gennem Finantsloven skal forpligtes til at betale Renter og Afdrag af sin Gjæld til Sorø Akademi,

henholdsvis 4 pCt. og 1 pCt. Det er foreslaaet af Ministeren, at Theatrets Gjæld til Sorø skulde afgjøres paa een Gang saaledes, at der af Statskassen indbetaltes til Sorø Akademis Kapitalfond en Sum af 1,270,000 Kr. i fgl. Obligationer til pari. Jeg kan ikke negte, at der er noget Logisk i dette Krav fra den høitærede Ministerters Side, naar man som nu har Theatrets Budget indrettet saaledes, at Understudet uden videre dækkes af Statskassen, saafremt ellers Udgifterne ere holdte indenfor det Bevilgede. Underbalance kan jo indtræde f. Ex. som Følge af Bestforhold eller andre nationale Sørgforhold og deslige, naar Theatret maa lukkes og Forestillingsindtægten altsaa gaa ned, og Ministeren vil da efter den nuværende Ordning kunne forlange, om det saa er 100,000 eller 200,000 Kr. til Dækning af en Underbalance, der ikke er fremkommen ved Overstridelser af Udgiftsbudgettet, og vi ville ikke kunne sige det Mindste derimod, forudfat selvfølgelig, at Bestyrelsen har opfyldt sine Pligter efter de sædvanlige Regler. Under en saadan Ordning vil man se, at Theatret hviler paa Statskassen og ikke som før paa sig selv med et bestemt Tilskud af Statskassen, som det skulde komme ud af det med, saaledes, at hvis det gjorde Gjæld, denne da absolut skulde dækkes af dets Indtægter i det vedkommende Finantsaar eller i det følgende — jeg erindrer ikke bestemt, hvorledes Udtrykkene løb. Jeg siger derfor, at det ingenlunde er ulogisk, naar man siger: Lad os tage dette Forhold bort, idet man lader Statskassen dække Underbalancen paa een Gang, efter som Staten dog sandsynligvis gennem Renter og Afdrag paa Gjælden vil komme til at dække den i Aarenes Løb. Men naar Flertallet dog ikke har samlet sig om dette Forslag — jeg antager, at de to Grupper, hvori Flertallet deler sig, have været ledede af de samme Grunde — saa ligger det, som fremhævet i Betænkningen, og jeg tror med Rette, deri, at vi mene, at det ikke er uden Betydning baade med Hensyn til Overblikket over, hvad Theatret aarlig formaar i pekuniær Henseende og i det Hele med Hensyn til en Oversigt over dette Forhold, at Theatrets gamle Gjæld bliver staaende paa samme Maade som hidtil med en Udvikling paa Budgettet indenfor Theatrets egen Virksomhed saaledes, at Theatret har det fornøielige Maal at stille efter, om det skulde være istand til at føre sin Virksomhed derhen, at det, selv efter at have betalt Renter og Afdrag paa sin Gjæld, dog kunde staa uden Underbalance. Der er altsaa ved vort Forslag sat Theatret et højere og smukkere Formaal i finantiel Henseende, og der vises større Lillid til, hvad Theatret i økonomisk Henseende muligvis kan naae, naar man lader Gjælden staa, end naar man paa en Maade strax erklærer gennem den Afgjørelse, Ministeren har foreslaaet, at det er en Umulighed for Theatret selv at betale sin Gjæld. Jeg skal blot i Forbindelse dermed henvise til